

Alt verður gjørt fyri at føroysku luttakarnir í Norðurlenska Junior Meistarakappingini skulu fáa ein kjans, nú kappingin verður í Føroyum í døgunum 11. - 12. desember

Hava gingið í skúla og vant í Havn

Tilsamans eini 100 fólk - svimjarnar o.o. fara at luttaka, tá meistarakappingin verður í næsta mánað.

Í Havn hevur landsliðið í svimjing júst verið á venjingarlegu í eina viku. Tey fyrireika seg til luttøku í Nordisk Junior Meistarakappingini. 12 svimjarar í Føroyum eru valdir út at kappast móti norðurlendingum í svimjing.

Katrin Guðmundsson, leiðari fyri landsliðið í NJM, sigur við Sosialin, at Dag Stormark, svimjivenjari og Signar Hammer, dagligur leiðari fyri venjingini í Havnar Svímjingsfelag, hevur fingið nógv burtúr.

-Talan er um svimjikapping á hægri stigi, enn vit eru von við.

- Av tí at meistarakappingin er í Føroyum, halda vit kortini, at vit skulu verða við í kappingini, hóast kjansir at vinna ikki eru so stórir.

NJM-kappingin er á hægri stigi enn t.d. Oyggjarleikimar.

- Tí hava vit gjørt nógv burtúr at fáa svimjarum so holla venjing til til ber.

- Eitt nú er Dag Stormark kendar fyri arbeiðið sitt innan svimjing. Hann var venjari hjá Benny Nielsen í Danmark, tá hesin vann silvurá olympiaduni í 1988,

eins og hann var hjálparvenjari hjá føroyingunum á Oyggjarleikum í 1989.

Av teimum 12 svimjarunum, ið eru gentur 14 ár og dreingir 16 ár, sum eru tiknir út til kappingina í desember, eru triggjar gentur av bygd.

- Av tí at vant hevur verið í eina viku, meðan Dag Stormark hevur verið í Føroyum, hava triggjar svimjigentir á bygd, gingið í skúla í Eysturskúlanum.

Svimjarnir hava vant á morgni frá kl. 5 - 7, og seinnapartin frá kl. 16 - 18.

- Venjingin hevur gingið avbera væl, og hóast vit ikki kunnu vænta at fáa serlig

úrslit, so er tað kortini á hugavert at vera við - eisini tí meistarakappingin verður í Føroyum, sigur Katrin Guðmundsson.

Umleið 60 fólk fara at kappast um norðurlenska meistarakeitið í svimjing, og hesi koma úr øllum Norðurlondum.

Umframt hetta krevja svimjikappingar eini 30 fólk, sum eru rundan um hýlin, tá kappingin fer fram.

- Hetta er ikki fyrsta venjingarlegan hjá føroysku svimjarunum. Teir vóru í Hetlandi í fjør, og í Álborg í heystfríttíðini, umframt at teir nú hava teir vant í Havn í, sigur Katrin Guðmundsson.

- Nú eru luttakarnir farnir hvør til sitt, og skulu venja víðari heima, til kappingin verður í desember mánað.

Dag Stormark hevur givið svimjarum og venjarum teirra eina skrá, sum tey skulu arbeiða eftir, sigur Katrin Guðmundsson.

Dagny

Myndir: Kalmar

Luttakarnir, sum sleppa at roynd seg í norðurlenska svimjikappingini og sum ikki eru úr Havnini, hava seinastu vikuna verið í Eysturskúlanum, tá teir ikki vandu í Svímjingshøllini

Víkan íð ÍÓP

Daghy Joensen
skrivar:

Vikurnar líkjast onkusvegna nógv í hesum tíðum, tí vit oftani hava varhugan av, at alt stendur í stað. Tað merkir, at vit ikki halda, at nakrar loysnir eru til, sum á einhvønn hátt loysa upp fyri kreppuni, ið vit øll á ein ella annan hátt eru í.

Vit kunnu tí bara vóna, og tað gera vit øll á ymsan hátt. Í farna viku var tað oljan, sum nú bráðliga sigst verða gullíð, ið skal loysa búskapartrupulleikarnar.

Einaferð søgdu fólk, at úr bara toskurin kom, so skuldi alt laga seg. Aðru ferð var tað sildin. Hesi fiskasløgini komu eisini upp á lapp í stórum tali, og eru ivaleyst orsökini til teir stóru bílarnar, húsini og alt inni í teimum. Kortini var tað ikki nóg mikið, tí menniskjaðer soleiðis háttáð, at tað altíð skal hava meir, ongantíð betur um tey fáa meir enn nóg mikið, tí so er altíð okkurt annað at stremba eftir og stríðast fyri - fyri at fáa meir. Soleiðis eru ringrásin, tíðin og umstøðurnar.

Nú eru tíðarnar soleiðis, at tibetur hava nokur nóg mikið, men tíverri alt ov nógv, sum einki hava at byggja sitt lív-grundarlag á.

Einki er sum tað einaferð var, og uttan at leingjast eftir tí farna, so var tryggjeikin meira flávandi í teimum góðu tíðunum. Nú er hann burtur og óvissan sett í staðin. Heim eru syndrað og familjurnar eru skryktar frá hvørjari aðrari. Tað vendist ikki aftur nú er tað bardagin fyri breyðið og fyri framtíðini, tað ræður um. At "breyðið" so fæst í Danmark, Føroyum ella aðrastaðni, stendur ikki okkum í boði at velja.

Alt er so óðrvisi enn áður, hóast nakrir lutir broystast ongantíð, eitt nú havið, luftin, jørðin - og kærleikin. Hesir lutir hvørja ikki, men hava bert óðrvisi møguleikar at trívast og mennast, júst nú.

"Kærleikin toir alt, trýr øllum, vónar alt, ber alt" stendur í Halgubók.

Vikuskiftið setir sum kunnugt dóm á seinna partin av vikuni, og tí gloymir tú mangan alt stríð, strev og strongd, sum nú er farið aftur við borðinum.

Vikuskiftið er eisini tíðin, tá tú fært stundir at kasta gerandishamin av tær og herða teg til næstu vikuna.

Sjónvarpið er ikki altíð besta loysnin, tí tú fært ikki møguleika at fara inn í teg sjálva, á sama hátt sum um tú, t.d. lesur eina góða bók.

Peter Høeg er danskur rithøvundur, sum í seinastuni hevur gjørt nógv vart við seg. Hann skrivur m.a. eisini um tíðina, sum er linier ella syklisk, t.v.s. um vit liva frá føðing til deyða eftir einari linju, ella um vit liva eftir beinari linju við hvørt, og við stórum útsvingum til aðrar tíðir.

Um vit skulu samanbera okkara tíð við hetta, sum rithøvundin skrivur, so eru vit nógv, sum liva í sykliskari tíð. Vit hava nógv mist vanliga gerandisdagin burtur, tí umstøðurnar gjørdur tað soleiðis fyri okkum. Hann virkar bert í lötum. Um tað er ein neyðugur lutur, at nógv noyðast av landinum fyri at yvirleva, so er tað kortini ein gløttu, um tey trívast og hava liviumstøður handan hav. So mikið stórri er gleðin, kærleikin og vónin, tá vit hittast.

Menniskjanum, kærleikanum, vónunum og tolinum hava vit ikki minst brúk fyri í dag, og hesi víðurskifti nýtast ikki altíð at broytast við keypitøkuni.

Er tað so bert fyri eina tíð ella nokur ár, og telefon-samband og flogferðslu ikki verða slutt, so ber til at liva eftir tí syklisku skipanini við gleði. Hon er kanska meira spennandi enn tann liniera, vælskipaða, og hevur stórri avbjóðingar við sær.

Í dag er veðrið so vælsignað, men ódnirnar koma aftur. Eitt broytist ikki, og tað er havið, fjøllini og himmalin, og hetta kann eingin taka frá okkum. Vónin er eitt nýttligt fyrbrigdi at standa ímóti við, kærleikin annað, og hondina á hjartað - eitt sindur mugu vit tola, bæði burtur og heima, sum hetta er skrivað til.